

Havne, saaledes at det bliver Ministeren for offentlige Arbejder, som efter Indstilling fra Københavns Havnebestyrelse fastsætter Værefgifterne. Dette Forslag, som det af Ministeriet nedsatte Udvalg saaledes er fremkommet med, har faaet Tilslutning fra Københavns Havnebestyrelse, der har anbefalet at søge Rigsdagens Tilslutning til en Ordning paa det Grundlag, jeg her har skitseret. Havnetaksterne for Provinshavnene fastsættes for en Periode af 5 Aar, og det er Hensigten ogsaa for Københavns Havns Vedkommende at fastsætte Taksterne for 5 Aar ad Gangen. Men det er dog Meningen, hvis Lovforslaget vedtages, at de Takster, der er stillet Forslag om i Udvalgsbetænkningen, kun skal gælde for 2 Aar, for at Havnetaksterne i Københavns Havn kan komme til Revision samtidig med Provinshavnernes Takster.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings villige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Regnskabet for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ for Aaret 1922—23.

Hertil valgtes: *Bramsnes, Godskesen, N. K. Kristensen, Lewinsky, Nygart, Stensballe og Veistrup.*

Dernæst foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov for Farøerne om Fiskerilaan af 30. Januar 1923.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 867).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Endvidere foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 401 af 9. Juli 1920 om Fiskerilaan.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 868).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Under første Behandling af dette Lovforslag stillede det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) et Spørgsmaal til mig vedrørende de Tab, som maatte være lidt for Statskassen ved Laanevirksomheden. Jeg saa mig paa det Tidspunkt ikke i Stand til at besvare denne Forespørgsel, men efter at jeg nu har indhentet Oplysninger fra Finansministeriet, kan jeg oplyse, at der i indeværende Aar har været et Tab paa 10 200 Kr., hvorved dette Finansaar paa en lidt kedelig Maade adskiller sig fra de tidligere Aar, i hvilke der slet intet Tab har været. I de 5 Aar 1918—19 op til 1922—23 er der paaført Tabskontoen Tallet Nul, i 1917—18 var der et Tab paa knap nok 2 000 Kr., og Tabene har saaledes i det hele været meget ringe. Det Tab paa 10 200 Kr., som er lidt i Aar, falder alene paa to Laan, og man maa vel anse dette for at være en Tilfældighed, en hændelig Tilskikkelse, som man ikke altid kan være sikret imod. Jeg mener ikke, der er nogen som helst Grund til at føle sig forurologet, fordi der et enkelt Aar kan blive et Par Laan, der giver Tab. Men jeg har ikke ment at ville tilbageholde disse Oplysninger, som der direkte er spurgt efter.

M. C. Jensen: Under første Behandling af Lovforslaget henstillede jeg til Landbrugsministeren, om vi ikke kunde faa en anden Deling af Bevillingen. Saa vidt jeg har forstaaet, havde den højtærede Landbrugsminister forstaaet mig saaledes, at jeg dermed mente, at det skulde slaas fast, hvor meget der maatte anvendes til direkte Udlaan og hvor meget til Laaneforeninger. Jeg mente imidlertid kun, at hvis vi fik en anden Deling og i øvrigt bibeholdt Skønnet, vilde man være i Stand til paa et tidligere Tidspunkt af Aaret at anvende de Midler til direkte Laan, som der fremsættes Begæring om.

Hermed sluttede Forhandlingen.